

HOGHE RAAD DER NEDERLANDEN

Zaaknummer : C26/00562

Datum indiening : 15 mei 2026

VERZOEKSCHRIFT

van:

de stichting
**STICHTING POLISHOUDERS
CONSERVATRIX**

gevestigd te Utrecht,
hierna: "de Stichting"

Advocaat: mr. D.M. de Knijff

die verzoekt om als belanghebbende te
mogen deelnemen aan het cassatieberoep
van:

de naamloze vennootschap
DE NEDERLANDSE BANK N.V.
gevestigd te Amsterdam,
hierna: "DNB"

Verzoeker tot cassatie
Advocaten: Mrs. S.M. Kingma en M.E.A. Möhring

tegen:

de rechtspersoon naar buitenlands recht
CONSERVATRIX GROUP S.A.R.L.
gevestigd te Luxemburg (Luxemburg),
hierna: "Conservatrix Group"
verweerster

Advocaat: mr. M.E. Bruning

Edelhoogachtbaar College,

1. De Stichting is een stichting zonder winstoogmerk, die ten doel heeft het behartigen van de belangen van individuele polishouders door open en transparant inzicht te verkrijgen in de activiteiten van Conservatrix en te bevorderen dat Conservatrix haar afspraken op grond van de met de individuele polishouders gesloten verzekeringen nakomt.
2. Bij de Stichting hebben zich ruim 10.000 polishouders aangesloten. Deze polishouders hebben aanzienlijke schade geleden als gevolg van het faillissement van Conservatrix.
3. In de bestreden beschikking van 5-2-2026 heeft de rechtbank Amsterdam geoordeeld dat in de verzoekschriftprocedure ter zake van het overdrachtsplan sprake is geweest van bedrog als bedoeld in art. 382 onder a Rv door DNB.
4. De rechtbank heeft Conservatrix Group in haar verzoek tot herroeping van de beschikking niet-ontvankelijk verklaard, omdat de aard van de beschikking op het oorspronkelijke verzoek zich daartegen verzet. De rechtbank komt daarom niet toe aan de door Conservatrix Group verzochte verklaringen voor recht en overweegt dat de oplossing moet worden gevonden in een vordering tot schadevergoeding op de partij die het (processuele) bedrog heeft gepleegd (rov. 5.30).
5. De Stichting heeft DNB bij brief van 23-4-2026 namens de polishouders aansprakelijk gesteld voor de door hen geleden schade (**productie 1**). De Stichting heeft dit toegelicht als volgt:

“De handelwijze van DNB levert immers (ook) jegens hen een onrechtmatige daad op. De rechterlijke toetsing van het overdrachtsplan van DNB strekt namelijk niet alleen tot beoordeling van de belangen van de voormalig aandeelhouder, maar – vooral! – de belangen van de polishouders. In de procedure tot goedkeuring van het overdrachtsplan diende de rechtbank te beoordelen of dat plan proportioneel en geboden was ter bescherming van de belangen van de polishouders en of de inbreuk op de rechten van de aandeelhouders daarom gerechtvaardigd is. Het bedrog dat DNB in deze procedure heeft gepleegd, heeft ervoor gezorgd dat de rechtbank dacht dat de belangen van de polishouders gediend waren met de overdracht, terwijl de risico's voor de polishouders in werkelijkheid veel te groot waren. Er was immers, anders dan DNB de rechtbank heeft doen geloven, helemaal geen sprake van een kapitaalstorting door Trier Holding/Lindberg, maar slechts van een herverzekeringsconstructie die veel te weinig zekerheid bood.”

6. Met die constructie doelt de Stichting op het herverzekeringscontract tussen CBL en Conservatrix. Dat contract is door de lokale toezichthouder vernietigd

omdat CBL onvoldoende dekking bood voor de risico's die hij had verzekerd. De Stichting meent dat die vernietiging de directe reden is dat Conservatrix uiteindelijk failliet is gegaan, dat dit in geval van een verzekering bij Heco (of een andere Europese verzekeraar) niet had kunnen gebeuren, en dat Conservatrix dan haar verplichtingen richting de polishouders onverkort had kunnen blijven nakomen.

7. De Stichting heeft zich in de aansprakelijkstelling voorts op het standpunt gesteld dat DNB zich niet kan beroepen op de wettelijke uitsluiting van aansprakelijkheid ex art. 1:25d Wft, nu die uitsluiting niet ziet op schade die in belangrijke mate het gevolg is van een opzettelijk onbehoorlijke taakuitoefening, een opzettelijk onbehoorlijke uitoefening van bevoegdheden, of in belangrijke mate te wijten is aan grove schuld.
8. De Stichting heeft DNB uitgenodigd om op korte termijn met haar in gesprek te gaan om te bepalen op welke wijze DNB de schade van de polishouders gaat vergoeden en heeft zich het recht voorbehouden om namens de polishouders een procedure tot schadevergoeding te starten.
9. Een week na de aansprakelijkstelling is de Stichting bekend geworden met het cassatieberoep van DNB.
10. De Stichting heeft belang bij het onderhavige verzoek met het oog op de vervulling van de hiervoor sub (1) vermelde doelstelling.
11. In cassatie staat de vraag centraal of de beslissing van de rechtbank op het oorspronkelijke verzoek in 2017 berust op bedrog door DNB, gepleegd in het geding, zoals de rechtbank in de thans bestreden beschikking heeft geoordeeld. De rechtbank heeft daarbij gewezen op de mogelijkheid van schadevergoeding jegens DNB, die het bedrog heeft gepleegd. De rechtbank heeft daarnaast geoordeeld dat Conservatrix Group mede met het oog op die mogelijkheid recht en belang heeft bij inzage in de door haar verzochte stukken.
12. De Stichting heeft met het oog op de aansprakelijkstelling en een eventuele procedure tegen DNB er belang bij dat deze oordelen in stand blijven en dat zij, teneinde dat te bevorderen, in staat wordt gesteld om tegen de klachten van DNB verweer te voeren, onafhankelijk van Conservatrix Group, nu zij een zelfstandig belang heeft.
13. Uit art. 279 lid 1 Rv volgt voor de verzoekschriftprocedure in eerste aanleg dat de rechter de oproeping beveelt van de verzoeker en voor zover nodig van de in het verzoekschrift genoemde belanghebbenden en dat hij te allen tijde ook andere belanghebbenden kan oproepen. Art. 282 Rv bepaalt dat iedere

belanghebbende een verweerschrift kan indienen. Deze bepalingen zijn op grond van art. 391 Rv, tweede volzin van overeenkomstige toepassing op de herroeping van beschikkingen.

14. Voor het beroep in cassatie in verzoekprocedures bepaalt art. 426 lid 1 Rv dat van beschikkingen beroep in cassatie kan worden ingesteld door degenen die in een van de vorige instanties verschenen zijn, binnen drie maanden, te rekenen van de dag van de uitspraak. Een belanghebbende is verschenen in een vorige instantie, indien hij hetzij krachtens wettelijk voorschrift, hetzij met toestemming van de rechter een verweerschrift heeft ingediend dan wel ter zitting is gehoord. De eisen van een behoorlijke rechtspleging brengen mee dat moet worden aangenomen dat de in art. 426 lid 1 Rv gebezigde woorden in een van de vorige instanties verschenen, niet de strekking hebben om beroep in cassatie uit te sluiten als de niet verschenen belanghebbende buiten zijn schuld niet in de vorige instantie is verschenen.¹
15. De Stichting was niet bekend met de procedure tot herroeping van de beslissing van de rechtbank op het oorspronkelijke verzoek van 2017. De rechtbank heeft de Stichting niet als belanghebbende opgeroepen.
16. Wie tot de belanghebbenden in de zin van art. 288 Rv zijn te rekenen, moet voor ieder type verzoekschriftprocedure uit de aard van de procedure en de daarmee verband houdende wetsebepalingen worden afgeleid.² Bij de beantwoording van de vraag of iemand belanghebbende is, zal een rol spelen in hoeverre deze door de uitkomst van de desbetreffende procedure zodanig in een eigen belang kan worden getroffen dat deze daarin behoort te mogen opkomen ter bescherming van dat belang, of in hoeverre deze anderszins zo nauw betrokken is of is geweest bij het onderwerp dat in de procedure wordt behandeld, dat daarin een belang is gelegen om in de procedure te verschijnen.³
17. Ingevolge art. 3:132 lid 1 (oud) Wft kan DNB van een verzekeraar een herstelplan verlangen, indien de rechten van degenen die als verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen betrokken zijn bij verzekeringen, gesloten door een verzekeraar met zetel in Nederland, in het gedrang komen. Ingevolge art. 3:159c lid 1 (oud) Wft kan DNB een overdrachtsplan voorbereiden indien zij oordeelt dat er ten aanzien van een

¹ HR 19-7-2019, ECLI:NL:HR:2019:1279 en HR 24-12-2021, ECLI:NL:HR:2021:1967, rov. 3.5.2.

² HR 25-10-1991, ECLI:NL:HR:1991:ZC0387.

³ HR 6-6-2003, ECLI:NL:HR:2003:AF9440, rov. 3.3.2.

verzekeraar tekenen van een gevaarlijke ontwikkeling zijn met betrekking tot het eigen vermogen, de solvabiliteit of de liquiditeit onderscheidenlijk de technische voorzieningen, en redelijkerwijs is te voorzien dat die ontwikkeling niet voldoende of niet tijdig ten goede zal keren. DNB kan volgens art. 3:159u lid 1 (oud) Wft dit overdrachtsplan aan de rechtbank Amsterdam overleggen met het verzoek het plan goed te keuren en de overdrachtsregeling uit te spreken.

18. DNB heeft in haar verzoekschrift ter goedkeuring van het overdrachtsplan naar voren gebracht dat de overdracht in het belang van de polishouders is, omdat hun positie als gevolg van de overdracht zal verbeteren. Hun belangen zouden volgens DNB beter zijn beschermd, doordat Conservatrix als gevolg van de kapitaalstorting weer solvabel zou zijn en haar continuïteit zou zijn gewaarborgd. Als gevolg van de toegezegde kapitaalstorting zou bij een overdracht aan Trier, geen sprake zijn van aantasting van de rechten van de polishouders.⁴
19. Gezien de aard en het doel van de procedure ter goedkeuring van het overdrachtsplan en de gevolgen van de daarin te geven (en gegeven) beslissing, was het belang van de polishouders bij deelname aan de procedure tot herroeping van die beslissing gegeven. De polishouders zouden door de uitkomst van de herroepingsprocedure zodanig in een eigen belang worden getroffen dat zij daarin behoorden te mogen opkomen ter bescherming van dat belang. De polishouders waren ten nauwste bij die goedkeuring en een juiste beoordeling daarvan betrokken, zodat daarin een belang is gelegen om in de herroepingsprocedure te verschijnen. Die nauwe betrokkenheid is in de bestreden beschikking ook onderkend. Zo overweegt de rechtbank in verband met de niet-ontvankelijkheid van de herroeping, dat gelet op de met de overdracht gemoeide belangen van (o.m.) de polishouders, over het in stand blijven van de beslissing geen onzekerheid mag bestaan.⁵
20. Dat de rechtbank tot het – ook voor de polishouders – gunstige oordeel is gekomen dat sprake is van door DNB gepleegd bedrog en dat de oplossing kan worden gezocht in een vordering tot schadevergoeding op DNB en ook de inzagevordering heeft toegewezen, laat onverlet dat de rechtbank de Stichting als belanghebbende had behoren op te roepen. Op voorhand stond geenszins vast dat de herroepingsgrond zich had voorgedaan. Het belang van de polishouders bij deelname aan de herroepingsprocedure was (en is) daarnaast

⁴ Rov. 5.17.1 Beschikking.

⁵ Rov. 5.29 Beschikking

gelegen in de mogelijkheid dat zij in een eventuele procedure tegen DNB het gezag van gewijsde van dit oordeel kunnen inroepen (art. 236 Rv).

21. Aldus geldt dat de Stichting buiten haar schuld niet in de herroepingsprocedure is verschenen.
22. De goede procesorde verzet zich er niet tegen dat de Stichting thans wordt toegestaan een verweerschrift in te dienen en haar verweer schriftelijk toe te lichten.
23. Het onderhavige verzoek ex art. 426 Rv is niet op één lijn te stellen met een incidentele vordering tot voeging in cassatie, waarvoor als uitgangspunt geldt dat deze tijdig is ingesteld indien dit gebeurt vóór of op de datum dat de verweerder zijn verweerschrift moet indienen.⁶ Deze vuistregel sluit ook niet uit dat onder omstandigheden die vordering tijdig is ingesteld, indien dit na die datum gebeurt.
24. De Stichting wijst daarnaast op het volgende. DNB heeft het cassatieberoep twee weken na de beschikking ingesteld, waarna – zo heeft de Stichting begrepen – de schriftelijke toelichting alvast is bepaald op 22-5-2026. DNB heeft voor de cassatietermijn klaarblijkelijk willen aansluiten bij de beschikking van de Hoge Raad van 6-4-2018 op het beroep van DNB op niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep van Conservatrix tegen de beslissing waarbij de overdrachtsregeling is uitgesproken. Daarin overwoog de Hoge Raad dat vanwege het spoedeisende karakter van deze maatregel, het cassatieberoep binnen twee weken na die beslissing moet worden ingesteld.⁷
25. Van spoedeisendheid is hier geen sprake. Nu immers de rechtbank Conservatrix Group niet ontvankelijk heeft verklaard in het verzoek tot herroeping, valt aan de overdrachtsregeling niet meer te tornen. Het cassatieberoep is beperkt tot de vraag of DNB bedrog heeft gepleegd en of dat bedrog weggedacht de rechtbank anders zou hebben beslist, zulks in verband met een eventuele vordering tot schadevergoeding op DNB.
26. Conservatrix Group heeft op 10-4-2026 een verweerschrift ingediend. De advocaat van de Stichting is pas op 30-4-2026 bekend geworden met het cassatieberoep. Zou de datum van dat verweerschrift als uitgangspunt worden genomen, dan is met die indiening heden geen sprake van een zodanige vertraging, dat de eisen van een goede procesorde zich ertegen verzetten dat

⁶ HR 12-12-2025, ECLI:NL:HR:2025:1888, rov. 3.1.1.

⁷ HR 6-4-2018, ECLI:NL:HR:2018:538, rov. 3.4.4.

de Stichting wordt toegestaan om een verweerschrift in te dienen. Die vertraging weegt niet op tegen het evidente belang van de Stichting bij verweer tegen de klachten. De Stichting zal in haar verweerschrift geen incidentele klachten aanvoeren, en kan daarna op korte termijn een schriftelijke toelichting geven.

Redenen waarom:

De Stichting verzoekt de Hoge Raad om haar als belanghebbende toe te laten en haar de gelegenheid te bieden om op een nader te bepalen datum een verweerschrift in te dienen en haar verweer schriftelijk toe te lichten, kosten rechtens.

Advocaat

[Aantal woorden: 2075]